

comedatur quod residuum fuerit gran-
dini. Corrodet enim omnia ligna que
geminant in agris: et implebunt domos
tinas: et horos tuos: et omnium egiptiorum:
quantum non viderunt patres tui et au-
tequo dei sunt super terram usque in pre-
sentem diem. Avertitque se: et egredius est a
pharaone. Dixerunt autem servi phara-
onis ad eum. Usquequo patiemur hoc
scandalum? Dimittite homines: ut sacri-
ficient domino deo suo. Nonne vides quod
perierit egiptus? Revertentibusque moy-
sen et aaron ad pharaonem. Qui dixit
eis. Ite: sacrificare domino deo vestro. Qui
nam sunt qui iuri sunt? At ait moyses.
Cum paruulis nostris et senioribus per-
gemus: cum filiis et filiabus: cum omnibus et
armentis. Est enim sollemnitas domini dei
nostri. Et respondit pharaon. Sic dominus
sit vobiscum. Quomodo ego dimittam
vos et paruulos vestros: cum dubium
est quod pessime cogitatis? Non fiat
ita: sed ite tantum viri et sacrificare domino.
Hoc enim et ipsi peristis. Statimque cecidi-
sunt de conspectu pharaonis. Dixit
autem dominus ad moysen. Extende manum
tuam super terram egipti ad locustas: ut
descendant super terram: et deuoret
omnem herbam que residua fuerit gran-
dini. Et extendit moyses virgam super
terram egipti: et dominus induxit ventum
primum tota illa die et nocte. Et mane
facto: ventus ventus leuauit locustas.
Qui ascenderunt super uniuersam terram
egipti: et sedebat in cunctis finibus egipti:
orum innumerabiles: quales ante
illud tempus non fuerant nec postea
futurae sunt. Operueruntque uniuersa super
faciem terre: vastantes omnia. Deuo-
rata est igitur herba terre: et quidquid
primorum in arboribus fuit quod gradus dimi-
ttere. Nichil quoque omnino vitans

relictum est in lignis: et in herbis terre:
in cuncta egipto. Quia obrem festinus
pharaon vocauit moysen et aaron: et
dixit eis. Percaui in dominum deum vestrum:
et in vos. Sed nunc dimittite peccatum
michi: etiam hac vice: et rogare dominum
deum vestrum: ut auferat a me mortem
istam. Egrediusque est moyses de conspectu
pharaonis: et orauit dominum. Qui flare
fecit ventum ab occidente vehementissi-
mum: et acceptam locustam proiecit in mare
rubrum. Non remansit ne una quidem:
in cunctis finibus egipti. Et indurauit
dominus cor pharaonis: nec dimisit filios
israel. Dixit autem dominus ad moysen. Ex-
tende manum tuam in celum: et sint tenebre
super terram egipti: tam dense ut palpare
queant. Extenditque moyses manum
in celum: et facte sunt tenebre horribiles
in uniuersa terra egipti. Tribus diebus
nemo vidit fratrem suum: nec mouit se
de loco in quo erat. Ubiqueque autem ha-
bitabant filii israel: lux erat. Vocauitque
pharaon moysen et aaron: et dixit eis.
Ite sacrificare domino. Quos tantum
vestre et armenta remaneant: paruuli
vestri erant vobiscum. At ait moyses. Nosti-
as quod? et locustas dabis nobis:
que offeram domino deo nostro? Cum
greges peregerint nobiscum. Non remane-
bit enim eis ungula que necessaria sunt in
cunctis domini dei nostri: perfectum enim ignorem?
quid debeat immolari: donec ad ipsum
locum perueniam? Indurauit autem dominus
cor pharaonis: et noluit dimittere eos.
Dixitque pharaon ad moysen. Recede a
me: et tace ne ultra videas faciem meam.
Quocumque die apparueris michi morie-
ris. Respondit moyses. Ita fiat ut locustas
erit. Non videbo ultra faciem tuam. **¶**
Et dixit dominus ad moysen. Adhuc
una plaga tangam pharaonem

et egiptum: et post hoc dimittet vos: et eg-
redietur de terra. Dices ergo domini plebi: ut
posculetur vir ab amico suo et mulier a
virgine sua vasa argentea et aurea et ve-
stem. Dabit autem dominus gratiam populo
suo coram egiptiis. Fuitque moyses vir
magnus valde in terra egipti: coram seruis
pharaonis et domini populo. Et ait. Hec di-
xit dominus. Media nocte ingrediar in egi-
ptum: et morietur omne primogenitum in ter-
ra egipti: a primogenito pharaonis
usque ad ultimum: et a primogenito
ancille que est ad molam: et omnia primogenita
inmentis. Etiamque damus magnus in
uniuersa terra egipti: filius nec ante fuit:
nec postea futurus est. Apud omnes au-
tem filios israel non nuntietur canis ab ho-
mine usque ad pecus: ut scias quanto
miraculo diuidat dominus egiptios et israel.
Descendantque omnes tui cum istis ad me: et
adorabunt me dicentes. Egredietur tu:
omnis populus qui subiectus est tibi. Post hoc
egredientur. Et erunt a pharaone irati
nimis. Dixit autem dominus ad moysen.
Non audierit vos pharaon: ut ista si-
gna fiat in terra egipti. Moyses autem
et aaron fecerunt omnia signa et ostenta
que scripta sunt coram pharaone: et in-
durauit dominus cor pharaonis: nec
dimisit filios israel de terra sua. **¶**
Dixit quoque dominus ad moysen
et aaron in terra egipti. Mensis
iste vobis principium mensium: primus erit
in mensibus anni. Iogmini ad uniuersum
celum filios israel: et dicite eis. De
prima die mensis huius: tollat unusquisque
agnum per familias et domos suas.
Sin autem minor est numerus: ut suffi-
cere possit ad vescendum agnum: assumet
vinum suum qui conuincit et domum eius:
iuxta numerum asarum que sufficere pos-
sint ad esum agni. Erat autem agnus

absque macula: masculus anniculus.
Iuxta que ritum tolleris et hedum: et
seruabis eum usque ad quartadecimam
diem mensis huius. Immolabitque eum
uniuersa multitudo filiorum israel ad vespere-
ram: et sumet de sanguine eius: ac po-
nent super verticem: postquam et in supram-
mentis domorum in quibus comedent illum.
Et edent carnes nocte illa assas igni: et
azimos panes cum lactucis agrestibus.
Non comedetis eum crudum quid nec
coctum aqua: sed assum tantum igni. Ca-
put cum pedibus eius et intestinis vora-
bitis: nec remanebit quicquam eorum usque
mane. Si quid residuum fuerit: igne combu-
retis. Sic autem comedetis illum. Re-
nes vestros accingetis: et calciamenta ha-
bebitis in pedibus: et comedetis festinantes.
Est enim phasce: id est transitus domini. Et transi-
bo per terram egipti nocte illa: percutiamque
omne primogenitum in terra egipti: ab
homine usque ad pecus: et in cunctis dis-
egipti: faciam iudicia ego dominus. Erat au-
tem sanguis vobis in signum in edibus
in quibus eritis: et videbo sanguinem ac
transibo vos: nec erit in vobis plaga
dispensans: quando percussero terram egi-
pti. Habebitis autem hunc diem in mo-
nimentum: et celebrabitis eam sollemnem
domino in generationibus vestris: cultu sem-
piterno. Septem diebus azima comede-
tis. In die primo non erit fermentum in
domibus vestris. Quicumque comederit fer-
mentum: peribit anima illa de israel: a pri-
mo die usque ad diem septimum. Dies
prima erit sancta ac sollemnis: et dies
septima: eadem festiuitate venerabilis.
Nichil operis facietis in eis: exceptis
hiis que ad vescendum pertinent: et observa-
bitis azima. In eadem enim ipsa die edu-
cam exercitum vestrum de terra egipti: et